

[Landbrugsministeren]

te lejligheden til at takke CD og Kristeligt Folkeparti for tilslutningen til forslaget under førstebehandlingen og for den tilslutning, der er givet udtryk for til ændringsforslagene, som er stillet her til andenbehandlingen, og som jeg senere skal kommentere.

Jeg deler sammen med hr. Kofod-Svendsen bekymringen for de 1.100 landmænd, der også blev nævnt fra hr. Bollmanns side. Jeg kan sagtens love, at jeg skal anstrenge mig til det yderste i administrationen for at få flest muligt af dem med, men det bliver jo ikke lettere, når der er partier, der tror, at man kan ordne det ved at gøre rammen mindre og elementerne færre. Det skal ikke skorte på vilje til at få flest muligt af dem med alligevel.

Med hensyn til det spørgsmål, som hr. Bollmann stillede om grundskatternes eventuelle fjernelse, er det forhold, der endnu ikke har været drøftet i regeringen. Jeg tror godt, hr. Bollmann ved, at den tidligere regering fremsatte forslag om nedsættelse i forbindelse med miljøkompensationerne til landbruget.

Jeg kan fuldt ud give tilsagn om, at landbrugsloven selvfølgelig skal liberaliseres. Flere ordførere har været inde på det her i dag, og jeg er enig med dem, der har sagt, at den refinansieringsordning, som nu er foreslået, ikke skal stå alene, den skal selvfølgelig følges op, så den understøtter og muliggør de nødvendige strukturændringer i landbruget. Det må være indlysende. Det vil være halsløs gerning blot at lave refinansiering og så tro, at man kan sætte tingene i stå. Landbrugsloven har jo gentagne gange været oppe til diskussion og debat, og mange ved, hvor kompliceret og indviklet stof det er. Derfor er det nødvendigt, at der er et godt grundlag som udgangspunkt, en saglig udredning, måske med forslag til, hvordan loven kan ændres, og med en beskrivelse af, hvordan ændringerne vil virke både for landmanden og samfundet som helhed.

Derfor lægger vi naturligvis overordentlig megen vægt på, at det såkaldte Bernstein-udvalg skal arbejde videre. Dette udvalg, som har afgivet sin første delrapport om refinansieringen, skal selvfølgelig have lov til at færdiggøre sit arbejde først, før vi tager fat på politisk at drøfte, hvordan den nye landbrugslov skal se ud.

Det betyder ikke, at der ikke kan være nogle områder, hvor man kan sige, at her synes der at

være et oplagt emneområde, hvor der er så store vanskeligheder, eller hvor udviklingen allerede har vist, at det er indlysende klart, at ændringer umiddelbart kan foretages. Et sådant emneområde er allerede beskrevet her i debatten i dag. Det kunne være at hæve grænsen fra 15 til 30 ha med hensyn til erhvervesret af landbrugsejendom. Men når jeg siger af landbrugsejendom, er det selvfølgelig mindre sammenhængende i den forbindelse at spørge, om landbrugspligten opretholdes. Ja naturligvis, for ellers er det ikke nogen landbrugsejendom. Det hænger logisk sammen.

Jeg vil også kommentere de forhandlinger, som blev ført med Fremskridtspartiet. Jeg er enig med hr. Dohrmann, når han siger, at det her ikke kan stå alene, men skal følges op af liberaliseringer i landbrugsloven. Jeg noterede mig da også, at hr. Dohrmann sagde, at han var enig med mig i det, jeg har skrevet i fremsættelsestalen, og jeg skal gerne give hr. Dohrmann det løfte, at jeg er fuldt og helt parat til at leve op til det, som er beskrevet i fremsættelsestalen. Det behøver hverken hr. Dohrmann eller andre være i tvivl om.

Men når hr. Dohrmann siger, at der ikke under forhandlingerne fra Fremskridtspartiets side på noget tidspunkt blev fremført ublu krav, ja så er det jo en mening, som hr. Dohrmann kan have; det har måske lidt at gøre med, hvordan man definerer ublu krav. Men jeg vil gøre opmærksom på, at den sammenkædning, som Fremskridtspartiet foretog for at kunne støtte regeringens forslag, efter vores opfattelse var nok så ublu og måske endda mindre sammenhængende med det, der egentlig er tale om. Det var jo i virkeligheden skattelettelse i milliardklassen, der blev krævet. Det var i virkeligheden fjernelse af landbrugsloven, der blev krævet, det var lempelser i afgifter på erhvervsaktiver og generationsskifte, det var den såkaldte successionsmodel.

Og hvad var det så, Fremskridtspartiet blev tilbudt, og som man har sagt ikke var nogen indrømmelse til Fremskridtspartiet? Fremskridtspartiet blev tilbudt, at vi var parat til på det meget komplicerede område om under-skudstilbageførelse, såkaldt carry-back, at få nedsat et udvalg til at kigge på disse ting. Fremskridtspartiet fik et løfte, som her er gentaget fra vores side, om at drøfte og gennemføre vidtgående liberaliseringer i landbrugsloven, og